

Marian Gucwa, Maria Brykowska

Sobków, woj. kieleckie

Informator Archeologiczny : badania 14, 244-245

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RZESZÓW-Stare Miasto
Obwałowania miasta

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Antoni Lubelczyk.
Finansował WKZ i Biuro Dokumentacji Za-
bytków w Rzeszowie. Drugi sezon badań.
Fortyfikacje nowożytne.

Eksplorowano wykopy: 1/79, 2/79, świadek 1/2, osiągając całe
na głębokości około 6 m, oraz założono wykop 7/80 o wymiarach 2 x
x 2 m. Natrafiono na szczątki wału ziemnego i konstrukcje drewniane
złożone z dwóch rynien i parkanu z czasów Spytka Ligęzy. Z nawar-
stwień wału pochodzi bardzo dużo ceramiki datowanej na 1 połowę XVII
i koniec XVIII wieku. Warstwy pokrywające wał i konstrukcje drewniane
mają charakter nasypowy i powstały od XVIII do XX wieku.

Badania ukończono.

SKARYSZEW
woj. gdańskie

patrz
późne średniowiecze

SOBKÓW
woj. kieleckie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Dokumentacji
Naukowo-Historycznej
Oddział w Kielcach

Badania prowadził mgr Marian Gucwa.
Kierownictwo naukowe nad całością badań
architektoniczno-archeologicznych sprawo-
wała dr Maria Brykowska / Politechnika
Warszawska, Instytut Podstaw i Rozwoju
Architektury. Finansował WKZ w Kielcach.
Trzeci sezon badań. Fortyfikacja XVI w.

Prace archeologiczne prowadzono dla potrzeb badań architekto-
nicznych, wykonywanych przez Instytut Podstaw i Rozwoju Architektury
Politechniki Warszawskiej. W bieżącym sezonie badaniami objęto pół-
nocne skrzydło fortalicji. Ukończono wykop V o wymiarach 8 x 3 m,
założony w ubiegłym roku. Na zewnątrz piwnicy we wschodniej części
skrzydła został wykonany wykop VI o wymiarach 5,50 m x 5 m.

Wykop V

We wnętrzu budynku, w którym natrafiono wcześniej na pozosta-
łości spalanej podłogi, odsłonięto dobrze zachowaną posadzkę ceglana.

Stanowi ona pierwotny poziom wnętrza użytkowanego do przebudowy w XIX wieku. W czasie przebudowy tej ułożono drewnianą podłogę. Po rozebraniu niewielkiego fragmentu posadzki 170 cm niżej osiągnięto stopę fundamentową południowego muru skrzydła. Był on posadowiony w warstwie zawierającej ułamki naczyń z okresu wpływów rzymskich. Pełnego odsłonięcia muru dokonano od strony dziedzińca. Zalegały tu warstwy odłożone w trakcie użytkowania budynku, który uległ zniszczeniu w 1917 roku w czasie pożaru.

Łączna miąższość nawarstwień nowożytnych wynosiła 120 cm. Uzyskano z nich niewielką ilość ułamków naczyń glinianych. Warstwę budowlaną tworzył gruz kamienny z zaprawą, nakrywający odsadzkę fundamentową /szerokości 30 cm południowego muru skrzydła. Wykop fundamentowy przeciął warstwę kulturową z okresu wpływów rzymskich, zalegającą na całej powierzchni wykopu. Natrafiono na jamę której dolna część zagłębiona była 90 cm w skale calcowej. Wypełnisko zawierało kilkanaście fragmentów ceramik pochodzących z jednego naczynia.

Wykop VI

Miał na celu odsłonięcie zamurowanego wejścia do piwnicy od strony dziedzińca. Pod warstwami ziemi i gruzu miąższości 60 cm natrafiono na nieznaną piwnicę dostawioną do południowego muru budynku. Odsłonięto korony murów ze śladami zniszczonego sklepienia zamykających wewnątrz o wymiarach 220 cm x 230 cm. Stanowiło ono pierwotnie połączenie dziedzińca z piwnicami poprzez wejście w południowej ścianie budynku. Odsłonięto kamienny portal częściowo zniszczony na skutek zamurowania i wstawienia małego okienka. Nastąpiło to zapewne w trakcie przebudowy całego budynku. W zasypisku piwnicy znaleziono kilka fragmentów polewanych kafli zbliżonych do tych, jakie uzyskano z wykopów przy skrzydle południowym, datowanych na koniec wieku XVI. Na zewnątrz odsłoniętych murów układ warstw zbliżony był do stratygrafii zaobserwowanej w wykopie V. Brak wcześniejszych materiałów poza nowożytnymi ułamkami naczyń i kafli.

Eksplorację doprowadzono do calca nie odsłonięto jednak posadowienia murów ze względu na ich stan techniczny i stale utrzymującą się w wykopie wodę.

Materiał zabytkowy po opracowaniu zostanie przekazany WKZ w Kielcach.

Badania zostały zakończone.

SOCHACZEW-Poświętne
woj. skierniewickie

patrz
późne średniowiecze

SZYDŁÓW
woj. kieleckie
Stanowisko 1

patrz
późne średniowiecze